

ærede Medlem saa ganske uforandret. Det var jo en meget stor Fæst, det ærede Medlem gav til bedste under Gensynets Glæde, Logikken fik Løbepas og Fantasiens de frieste Vinger. Maa jeg tage et iøjnespringende Eksempel derpaa. Jeg har i mit Foredrag ikke med et eneste Ord omtalt det for nylig stedfundne Landstingsvalg i København. Ordene Landstingsvalg og Valgmandsvalg forekom overhovedet ikke i mit Foredrag. Men det ærede Medlem vil bevise, at hvad der er foregaaet i Sommer, er gaaet mig saadan til Hovedet, at „selv en Professor og Videnskabsmand er bleven ganske ør i Hovedet“. Det ærede Medlem har jo Smag — om Finheden kan der altid disputeres. Det ærede Medlem siger da i sin Udvikling: Saa er der endelig det tredje, og det er navnlig det, der er gaaet det ærede Medlem — det er mig — til Hovedet, nemlig Valgmandsvalgene, og det ærede Medlem udvikler videre, at det er ikke noget, Højre kan prale af, idet det dog kun har 12,000 Stemmer og saa fremdeles, og endelig kulminerer han med denne højst mærkelige Sætning: „at 18 er mere end 12, det behøver man skam ikke at være Professor for at vide.“ Dette sidste er rigtigt, og det hele er jo meget morsomt, men jeg appellerer til ærede Medlemmer: Ligger det morsomme ikke deri, at det er saa velsignet blottet for al sund Sans? Er det nu egentlig en Kampmaade at bruge? Er det ubilligt at stille den blot minimale Fordring til en Imødegaaelse, at der skal være dog nogen Forbindelse mellem hvad der er blevet sagt og hvad der svares. Maa jeg saa for øvrigt indskyde, at ude paa Landbohøjskolen er eller har jeg været det ærede Medlems Søns Professor, her i Tinget er jeg det ærede Medlems „ærede Medlem“. Skulde det lykkes mig at kunne blive det sidste paa samme tilfredsstillende Maade, som det ærede Medlem ofte har sagt mig, at jeg har været det første, er Maalet for min Ærgerrighed naaet. Der er ikke Spor af Himmelglæde eller Overmod hos os i Anledning af Valgene i Sommer, og det af den simple Grund, at der ingen Anledning er dertil, men det er kun, naar et æret Medlem, det ærede Medlem for Frederiksberg 2den Valgkreds (Klausen), affejende vil erklære os for et døende Parti, at vi dog ønske at sige, at vi ere levende, endog spillevende, og at vi heller ikke agte i den nærmeste Fremtid at dø. Kan det ærede Medlem ikke unde os i alt Fald den Fornøjelse? Jeg kunde i mit Foredrag overmaade godt have henvist ogsaa til

Landstingsvalget i Efteraaret, det er i mange Henseender lærerigt, saasom neppe nogen havde ventet det Udfald, det fik, men jeg har, som sagt, ikke gjort det.

Det ærede Medlem for Ribe mener, at den Tid ganske sikkert vil komme — det er aabenbart det ærede Medlems Kæphest —, at Højre og Socialdemokratiet ville falde hinanden om Halsen, men det vil det ærede Medlem ikke komme til at se, thi hvor kært det end kunde være mig i en saadan Omfavnelse at træffe Rester og Stumper af det ærede Medlem fra Ribe fra den „sandeste og sundeste“ Periode i hans Liv, maa jeg sige, at jeg vil renoncere paa den Glæde. Nej, en saadan Omfavnelse vilde fra Højres Side ikke være hverken sand eller sund, og derfor kommer den ikke i Stand. Der faldt forleden Dag et lille Replikskifte mellem de ærede Medlemmer for Københavns 10de (Knudsen) og 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds udtalte, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) — det er det eneste, der i denne Sag egentlig vedrører Højre — sad her i Tinget paa Grund af Højres velvillige Neutralitet. Denne Bemærkning er der imidlertid ikke nogen Mening i, medmindre det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds skulde mene, at hvis Højre havde opstillet en Kandidat ogsaa i Københavns 5te Valgkreds, vilde denne Kandidat være bleven valgt og saa sad det nuværende Medlem for Københavns 5te Valgkreds her ikke. Kun i det Tilfælde, at det er det ærede Medlems Tankegang, er der Mening i hans Ord. Men dette vilde ikke kunne gaa, det er der ikke mange, der tror, og det sidst afholdte Valgmandsvalg i denne Kreds viser klart, at paa den Maade kunde Kredsen ikke berøves det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. Det er mig vel bekendt, at der har været Forhandlinger mellem Højre og Venstre angaaende denne Kreds, hvilke Forhandlinger jeg for øvrigt ikke kender noget til, men en velvillig Neutralitet, som skulde bestaa deri, at vi havde overladt det ærede Medlem Kredsen og ikke selv taget den, eksisterer aldeles ikke.

I Anledning af dette og andet vil jeg imidlertid sige, at jeg ikke vil lægge Skjul paa — og det kan maaske bringe det ærede Medlem til at tænke over et og andet —, at vi i Højre her i København godt saa, at der kunde være Udsigt til, at Finansministeren vilde falde i Københavns 7de Valgkreds, og at der i Højre,